"Та вже весна, та вже красна,
Із стріх вода капле.
Молодому козакові
Мандрівочка пахне".

Та тепер вже молоденький
Коня не сідлає,
А цапині постоли він
На ноги взуває.

Замість списа — бере косу,
За шаблю — мантачку,
За кирею ж одягає
Свитину бурлацьку.

Не питає у дівчини
В степу він дороги:
Де до Криму, де до Дону,
А де за пороги;

А питає в молодої
Німецької хати,
Щоб-то стати заробити
Собі хоч на лати.

1889